Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Część V. — Wydana i rozesłana dnia 30. kwietnia 1914.

Nr. 29.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnictwa we Lwowie z 17. kwietnia 1914 l. XVII. 1635/4, w sprawie nadzoru nad mięsem przewożonem kolejami żelaznemi.

Celem ułatwienia kontroli nad mięsem przewożonem kolejami żelaznemi, c. k. Namiestnictwo uchylając swe obwieszczenie z 20. marca 1890 l. 9814, zarządza na zasadzie § 13 ustawy z 6. sierpnia 1909 Dz. p. p. l. 177 co następuje:

§ 1.

Mięso świeże z bydła rogatego, owiec, kóz i świń przeznaczone do obrotu handlowego i targowego, wolno przyjmować do przewozu koleją żelazną i wy-

ładowywać tylko w stacyach kolejowych upoważnionych do ładowania i wyładowywania zwierząt.

Pod mięsem przenaczonem do obrotu handlowego i targowego rozumie się mięso, które służyć ma bądźto do celów aprowizacyi, bądź też skierowane jest do korporacyi i osób trudniących się w sposób zarobkowy sprzedażą, przerabianiem, względnie przyrządzaniem mięsa, jak restauratorzy, rzeźnicy, masarze i t. p.

Do mięsa w powyższem znaczeniu zalicza się także całe bite zwierzęta wymienionych w ustępie 1. rodzajów i trzewia pochodzące z tych zwierząt.

§ 2.

Mięso, o którem mowa w § 1., podlega w stacyi nadawczej bezpośrednio przed przyjęciem posyłki do przewozu, oględzinom lekarza weterynaryjnego, ustanowionego przez c. k. Namiestnictwo do wykonywania oględzin zwierząt i mięsa w tej stacyi kolejowej i może być dopuszczone do transportu tylko wówczas, jeżeli:

1. pochodzi ze zwierząt zabitych w rzeźni publicznej lub prywatnej, uznanej przez właściwą władzę za odpowiadającą względom weterynaryjnym i sanitarnym; rzeźnie te będą podane do wiadomości;

2. nie jest mechanicznie zanieczyszczone i posiada wszystkie cechy mięsa świeżego i należycie wytężałego, ze zwierząt zdrowych i dobrze odżywionych, które w porze letniej (od początku kwietnia do końca października) zabito najpóźniej na 24 godzin, a w porze zimowej (od początku listopada do końca marca) na 36 godzin przed załadowaniem;

3. jest zaopatrzone:

a) na każdym kawałku, a o ile chodzi o pewne rodzaje trzewiów, jak: mózg, nerki, żołądki i kiszki, na ich opakowaniu, wyraźnymi odciskami gminnych pieczęci farbowych przepisanych dla mięsa wysyłanego po za miejscowość rzezi, t. j. odciskami pieczęci okrągłej, zawierającej nazwę miejsca oraz dzień i miesiąc rzezi, tudzież pieczęci trójkątnej z nazwą miejsca rzezi, słowem „Wywóz“ i liczbą bieżącą dotyczącego certyfikatu wywozu (§ 18 rozporządzenia c. k. Namiestnictwa z 28. czerwca 1888 l. 67.594/87 Dz. u. kr. Nr. 74 w brzmieniu zmienionem rozporządzeniem z 21. lutego 1914 l. XVII. 1635/2 Dz. u. kr. Nr. 16),

b) certyfikatem wywozu według załączonego wzoru ·/. wydanym przez oglądacza zwierząt i mięsa dotyczącego miejsca rzezi, który prócz innych przepisanych szczegółów zawierać ma w rubryce „Uwaga“ odcisk wspomnianej powyżej pieczęci trójkątnej z liczbą bieżącą certyfikatu wywozu taką samą, jaka figuruje zarówno w nagłówku tego certyfikatu, jak i w pieczęci

trójkątnej, odbitej na poszczególnych kawałkach mięsa (§ 18 zacytowanego rozporządzenia);

4. zostało dostawione do stacyi kolejowej przy zachowaniu możliwie największej czystości na specyalnie do tego celu urządzonych wozach zamkniętych lub nakrytych nieprzemakalną białą płachtą w taki sposób, aby wszelkie zanieczyszczenie mięsa lub zmoczenie go wodą deszczową było stanowczo wykluczone.

Mięsa, co do którego niedopełniono choćby jednego z tych warunków, nie wolno, z wyjątkami przewidzianymi w § 3, dopuszczać do przewozu kolejami żelaznemi.

Certyfikat wywozu wzmiankowany pod 3 lit. b) ma być we wszystkich rubrykach wypełniony należycie atramentem z uwidocznieniem daty rzezi i ilości kawałków mięsa nietylko liczbami, lecz także literami. Każdy certyfikat wywozu musi być nadto zaopatrzony datą wydania oraz pieczęcią i własnoręcznym podpisem wydającego z podaniem urzędowego charakteru tego organu.

Wszelkie poprawki w certyfikacie mogą być uskutecznione tylko przez osobę, która certyfikat wydała i muszą być zaopatrzone umieszczonem obok słowem „poprawiono“ z podpisem poprawiającego.

Druki potrzebne do wydawania certyfikatów wywozu mięsa należy pobierać od politycznej władzy krajowej, która zarządzi nakład tych druków we formie zeszytów sznurowych i wydawać je będzie przełożeństwom gmin za pośrednictwem władz politycznych powiatowych, po cenie własnych kosztów.

Certyfikaty wywozu mięsa wydane na innych drukach są nieważne.

§ 3.

Wyjątek od postanowień § 2 stanowi mięso ze zwierząt zabitych w rzeźniach publicznych lub prywatnych, odpowiadających wymogom § 2 punkt 1, w których oględziny przed i po rzezi wykonują stale lekarze weterynaryjni, o tyle, że mięso takie **nie podlega oględzinom weterynarskim w stacyi nadawczej,** jeżeli jest zaopatrzone certyfikatem wywozu z podpisem i pieczęcią lekarza weterynaryjnego, który wykonał oględziny zwierząt i mięsa w dotyczącej rzeźni i odpowiada zresztą innym wymogom § 2. Gdyby jednak choćby tylko część posyłki nie odpowiadała tym warunkom, natenczas cała posyłka musi być poddana w stacyi nadawczej przepisanym oględzinom weterynarskim.

Również wolno wyjątkowo przyjmować do przewozu koleją żelazną **bez oględzin weterynarskich w stacyi nadawczej** mięso z rzeźni wymie-

nionych w poprzednim ustępie **nawet po upływie terminu wyznaczonego w § 2 punkt 2,** jeżeli prócz dopełnienia innych warunków § 2 jest zaopatrzone certyfikatem wywozu z podpisem i pieczęcią lekarza weterynaryjnego, który wykonał oględziny zwierząt i mięsa w dotyczącej rzeźni oraz poświadczeniem tego lekarza weterynaryjnego umieszczonem na certyfikacie wywozu, że mięso to przetrzymywano po rzezi bez przerwy w chłodni maszynowej, znajdującej się w miejscowości stacyi nadawczej i jeżeli z chłodni zostanie dostawione wprost do wozów kolejowych, przeznaczonych do przewozu mięsa.

W końcu wyjęte są z pod postanowień § 2 **posyłki mięsa, które wprowadzono z Bukowiny celem nadania w galicyjskich stacyach kolejowych** uprawnionych do ładowania mięsa, o tyle, że mogą być przyjęte do przewozu koleją po poprzednich oględzinach weterynarskich w stacyi nadawczej, jeżeli odpowiadają warunkom § 2 punkt 1, 2 i 4 i są zaopatrzone przepisanemi na Bukowinie pieczęciami i certyfikatami wywozu.

§ 4.

Do transportu kolejowego nie wolno bezwarunkowo dopuszczać mięsa wymienionego w § 1, które pochodzi:

1. ze zwierząt wychudzonych,
2. z cieląt, jagniąt i koźląt niedostatecznie dojrzałych,
3. ze zwierząt zabitych z konieczności (dorzniętych),
4. ze zwierząt dotkniętych choćby tylko w niskim stopniu gruźlicą lub wągrzycą,
5. mięsa i płuc nadymanych i wogóle mięsa, które lekarz weterynaryjny ustanowiony do wykonywania oględzin bydła i mięsa w dotyczącej stacyi kolejowej uzna z uzasadnionych powodów za nieprzydatne do spożycia lub nie nadające się do transportu.

Nadto wykluczone jest od transportu kolejowego mięso z pieczęciami niewyraźnemi lub podejrzanemi o sfałszowanie, mięso, które nie jest identyczne z mięsem opisanem w certyfikacie wywozu, tudzież mięso zaopatrzone w certyfikaty wywozu o podejrzanej autentyczności dat, podpisów i pieczęci (§ 2 ustęp 1, punkt 3 i ustęp 3 i 4).

§ 5.

Dopuszczenie posyłki mięsa do przewozu koleją żelazną stwierdzić ma lekarz weterynaryjny, ustanowiony do wykonywania oględzin zwierząt i mięsa w dotyczącej stacyi kolejowej, umieszczeniem na odwrotnej stronie certyfi-

katu wywozu klauzuli zaopatrzonej liczbą protokołu oględzin, datą i swoim własnoręcznym podpisem, w której ilość i rodzaj dopuszczonych i wykluczonych od transportu kawałków mięsa podana być musi słowami.

Jeżeli mięso wysłane być ma do innego kraju koronnego, należy tę klauzulę wystawić w języku niemieckim.

Przy posyłkach, które w myśl § 3 ustęp 1 i 2 przyjęte zostały do przewozu koleją bez oględzin lekarza weterynaryjnego w stacyi nadawczej, ma przyjmujący posyłkę organ kolejowy uwidocznić tę okoliczność na odwrotnej stronie certyfikatu wywozu słowami: „Przyjęto bez oględzin weterynarskich w stacyi nadawczej“ i zaopatrzyć tę klauzulę liczbą bieżącą protokołu oględzin, datą przyjęcia posyłki, swoim własnoręcznym podpisem, oraz odciskiem pieczęci kolejowej

Jeżeli przy posyłkach wymienionych w poprzednim ustępie interweniował na wezwanie organów kolejowych lekarz weterynaryjny, ma organ kolejowy, który tę interwencyę spowodował, uzasadnić jej potrzebę na certyfikacie wywozu.

§ 6.

Mięso, które lekarz weterynaryjny ustanowiony do wykonywania oględzin zwierząt i mięsa w dotyczącej stacyi kolejowej wykluczył od transportu kolejowego, ma być przez niego odesłane bezzwłocznie pod konwojem na koszt strony do urzędu gminnego miejsca stacyi przy dołączeniu certyfikatu wywozu, w którym podać należy powód wykluczenia i wymienić, czy a ewentualnie, które z zakwestyonowanych kawałków nadają się do spożycia, a które powinny być zniszczone.

Jeżeli od transportu kolejowego wykluczono tylko część posyłki, a certyfikat pozostał przy mięsie dopuszczonem do przewozu, natenczas zakwestyonowane mięso ma być odesłane do urzędu gminnego miejsca stacyi z krótkiem sprawozdaniem weterynarskiem, w którem prócz powyższych momentów przytoczyć należy także liczbę bieżącą oraz datę i miejsce wydania dotyczącego certyfikatu wywozu.

O każdem wykluczeniu mięsa od transportu kolejowego ma nadto interweniujący lekarz weterynaryjny zawiadomić bezzwłocznie władzę polityczną powiatową miejsca stacyi, podając powody wykluczenia, nazwisko nadawcy, oraz liczbę bieżącą, datę i miejsce wydania certyfikatu wywozu, którym zaopatrzone było wykluczone od transportu mięso.

Od orzeczenia wykluczającego mięso od transportu lub konsumcyi, wolno stronie odwołać się do władzy politycznej powiatowej miejsca stacyi, która spowoduje na koszt rekurenta ponowne oględziny przez urzędowego lekarza weterynaryjnego, a w razie przeszkody prawnej przez delegata c. k. Namiestnictwa.

§ 7.

Nieszkodliwego usunięcia mięsa, które lekarz weterynaryjny wykonujący oględziny w stacyi nadawczej, względnie wzmiankowany w poprzednim paragrafie superarbiter uznał za niezdatne do spożycia, ma Zwierzchność gminna miejsca stacyi dopilnować według przepisów § 17 rozporządzenia z 28. czerwca 1888 l. 67.594/87 (Dz. u. kr. Nr. 74) w brzmieniu zmienionem rozporządzeniami z 30. czerwca 1904 l. 56.087 (Dz. u. kr. Nr. 76), 29. czerwca 1910 l. XVII. 5812 (Dz. u. kr. Nr. 147) i 21. lutego 1914 l. XVII. 1635/2 (Dz. u. kr. Nr. 16).

Mięso uznane za przydatne do spożycia, lecz niekwalifikujące się do wywozu, można dopuścić do sprzedaży w miejscu stacyi lub w miejscu rzezi zwierząt.

§ 8.

Po dopuszczeniu do transportu kolejowego ma być mięso umieszczone natychmiast w wagonach lub zawieszone w magazynie kolejowym na kozłach na ten cel przeznaczonych.

Składanie mięsa choćby tylko chwilowe na podłogach lub innych nieczystych miejscach, a również umieszczanie go w części magazynu wystawionej na działanie kurzu, w pobliżu innych produktów zwierzęcych, jak: skóry, wełna, kości i t. p., albo towarów mogących zanieczyścić mięso zarazkami chorobotwórczymi lub udzielić mu nieprzyjemnej woni, jest bezwarunkowo wzbronione.

§ 9.

Przy wyładowaniu podlega mięso wymienione w § 1. bez wyjątku oględzinom lekarza weterynaryjnego ustanowionego do wykonywania oględzin zwierząt i mięsa w dotyczącej stacyi kolejowej, który ma sprawdzić jego przydatność do konsumcyi, oraz dopełnienie warunków wywozu i przy pomyślnym wyniku dopuścić go do dalszego obrotu, umieszczając na odwrotnej stronie certyfikatu klauzulę: „Nie znaleziono przeszkody“ z dołożeniem liczby protokołu oględzin, nazwy stacyi wyładowania, daty badania i swego podpisu.

Z mięsem, które przy tych oględzinach uznano za nieprzydatne do spożycia, postąpić należy według przepisów §§ 6 i 7.

§ 10.

Oględziny mięsa wykonywane być powinny w regule tylko przy świetle dziennem.

O zamierzonem ładowaniu względnie wyładowaniu mięsa podlegającego oględzinom weterynarskim w stacyi kolejowej mają strony zawiadamiać zawsze dość wcześnie lekarza weterynaryjnego ustanowionego do wykony-

wania oględzin zwierząt i mięsa w tej stacyi, który obowiązany jest zjawić się zawczasu do przeprowadzenia oględzin, a w razie zachodzącej przeszkody zawiadomić o tem bezzwłocznie swego zastępcę.

§ 11.

Dokonanie oględzin mięsa ładowanego i wyładowanego na kolejach mają lekarze weterynaryjni ustanowieni do wykonywania tej czynności w stacyach kolejowych notować zawsze przed zaklauzulowaniem dotyczących certyfikatów wywozu w protokole oględzin sporządzonym według załączonego wzoru ·/. wypełniając pismem czytelnem wszystkie rubryki protokołu.

Protokołów tych dostarczać będzie w miarę potrzeby władza polityczna powiatowa bezpłatnie w zeszytach opaginowanych i zaopatrzonych klauzulą tej władzy uwidaczniającą słowami ilość kartek.

Posyłki, które w myśl § 3 ustęp 1 i 2 przyjęto do przewozu bez oględzin weterynarskich przed załadowaniem wpisane być mają do protokołu oględzin przez urzędnika kolejowego, który przyjął posyłkę do przewozu z uwagą, że przyjęcie posyłki nastąpiło po myśli § 3 ustęp 1 względnie 2 niniejszego rozporządzenia bez oględzin lekarza weterynaryjnego w stacyi nadawczej.

Protokół oględzin ma pozostawać w przechowaniu naczelnika stacyi kolejowej, który jest obowiązany okazać go na każde żądanie organom władzy politycznej, a po zupełnem wypełnieniu przedłożyć do dalszego przechowania właściwej władzy politycznej powiatowej.

§ 12.

Za interwencyę lekarza weterynaryjnego przy ładowaniu lub wyładowaniu mięsa na stacyi kolejowej uiścić ma nadawca względnie odbiorca bez względu na ilość listów frachtowych i certyfikatów wywozu następujące należytości:

1. jeżeli stacya kolejowa leży w miejscu siedziby dotyczącego lekarza weterynaryjnego:

a) za zbadanie mięsa jakiegokolwiek gatunku lub trzewiów do 500 kg. wagi 2 kor., za każde dalsze 100 kg. 40 hal.,

b) jako zwrot kosztów dojazdu lekarza weterynaryjnego do i od dworca kolejowego obowiązującą w miejscu taksę fiakra tam i napowrót;

2. jeżeli stacya kolejowa leży po za miejscem siedziby lekarza weterynaryjnego: prócz taksy oględzin wymienionej pod 1. lit. a) przynależne milowe które oznaczy władza administracyjna powiatowa i zawiadomi o tem naczelnika stacyi, względnie należytość za bilet jazdy koleją II. klasą tam

i napowrót, oraz taksę fiakra do i od dworca kolejowego w miejscu siedziby lekarza weterynaryjnego.

Fiakrowe i milowe ma być rozdzielone na wszystkich nadawców względnie odbiorców mięsa przedstawionego do oględzin w stosunku do wagi posyłek.

Powyższe należytości uiścić należy w kasie kolejowej przed rozpoczęciem oględzin a lekarzom weterynaryjnym nie wolno żądać ani pobierać od stron z tytułu dokonania oględzin jakiegokolwiek wynagrodzenia.

Taksę oględzin wypłaci kasa kolejowa dotyczącemu lekarzowi weterynaryjnemu dnia 1-go każdego miesiąca za kwitem ostemplowanym według skali II. po potrąceniu 5% na rzecz urzędników kolejowych tytułem remuneracyi za ich czynność. Przynależne fiakrowe i milowe wypłacać należy w tym samym terminie w całości za kwitem bez stempla.

§ 13.

Powyższe postanowienia nie naruszają w niczem przepisów w obrocie mięsem z krajami, w których nie obowiązuje ustawa z 6. sierpnia 1909 Dz. p. p. l. 177, oraz przepisów normujących obrót mięsa w innych krajach koronnych i nie mają zastosowania do słoniny i sadła, do mięsa świeżego, które nie jest przeznaczone do obrotu handlowego i targowego, do mięsa świeżego wysyłanego pocztą, tudzież do posyłek mięsa wzmiankowanych w § 21 ustawy o księgosuszu z 29. lutego 1880 Dz. u. p. l. 37 i § 11 ustawy o zarazie płucnej bydła rogatego z 17. sierpnia 1892 Dz. u. p. l. 142, oraz w rozporządzeniu wykonawczem z 15. października 1909 do rozdziału IV. „pomór (zaraza) świń, różyca świń“ ustawy z 6. sierpnia 1909 Dz. p. p. l. 177 i 178.

§ 14.

Przekroczenia tego rozporządzenia, które wchodzi w życie z dniem 1. maja 1914, o ile nie podpadają pod postanowienia karne ustawy z 6. sierpnia 1909 Dz. p. p. l. 177 lub pod przepisy dyscyplinarne karane będą według rozporządzenia ministeryalnego z 30. września 1857 Dz. p. p. l. 198.

Lwów, dnia 17. kwietnia 1914.

Za c. k. Namiestnika:
Szeligowski w. r.

L. bież. . . .

Certyfikat

na mięso wywiezione

z rzeźni w . . . .

do . . . .

Nazwisko, miejsce zamieszkania i zatrudnienie wysyłającego	Ilość i rodzaj kawałków mięsa	Liczba protokołu rzezi	Dzień i godzina rzezi
		dotyczących zwierząt	

. . . . dnia . . . . 19 . .

Podpis oglądacza.

Certyfikat wywozu mięsa

L. bież.
Fortl. Nr. . . . .

Certyfikat wywozu
Ausfuhrzertifikat

na mięso pochodzące ze zwierząt zabitych w rzeźni . . . .
für Fleisch, welches von den im Schlachthause
przeznaczone do wysyłki do . . . .
geschlachtenen Tieren stammend, zur Versendung nach
bestimmt ist.

Nazwisko, miejsce zamieszkania i zatrudnienie wysyłającego Name, Wohnort und Beschäftigung des Versenders	Ilość i rodzaj kawałków mięsa Anzahl und Gattung der Fleischstücke	Liczba protokołu rzezi Zahl des Schlachtungs-Protokolls	Dzień i godzina rzezi Tag und Stunde der Schlachtung	Wynik oględzin Beschaubefund	Uwaga (odcisk pieczęci trójkątnej) Anmerkung (Abdruck des dreieckigen Stempels)
		dotyczących zwierząt der betreffenden Tiere			
N. N. rzeźnik zamieszkały w Stanisławowie	Na przykład: pięć (5) ćwiartek przednich z bydła rogatego. dwie (2) ćwiartki tylne cielęciny, dwa (2) tyłki cielęciny, jedno (1) cielę całe w skórze, dziesięć (10) pośladków baranich, dwie (2) połówki świń, pięć (5) wątrób bydlęcych, jeden (1) kosz nerek.	250, 252, 281, 282,	piątego (5) kwietnia 1914 godzina czwarta (4) po południu	zwierzęta badane za życia i po rzezi okazały się zupełnie zdrowe a mięso uznano za przydatne do spożycia i wywozu	L. c. 151 Wywóz Stanisławów

. . . dnia . . . . 19 .
am

Pieczęć oglądacza

Podpis oglądacza
Unterschrift des Beschauers

Załącznik II. do rozporządzenia Nam. l. XVII. 1635/4 ex 1914.

Liczba porządkowa	Data załadowania względnie wyładowania posyłki	Nazwisko nadawcy względnie odbiorcy	Nazwa stacyi kolejowej		Liczba bieżąca, data i miejsce wydania certyfikatu wywozu mięsa oraz nazwisko i charakter urzędowy osoby, która go wydała	Ilość i rodzaj dopuszczonych do transportu kolejowego względnie do obrotu kawałków mięsa oraz ich ogólna waga	Ilość i rodzaj wykluczonych od transportu kolejowego względnie od obrotu kawałków mięsa, ich waga i przyczyna wykluczenia	UWAGA
			do której posyłkę nadano	z której posyłka nadeszła				

Nr. 30.

Ogłoszenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 24. marca 1914 L. 57.095, dotyczące podwyższenia taksy leczenia w powszechnym szpitalu publicznym w Dolinie.

Na podstawie § 9 ustawy z dnia 28. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 47, ustanawia Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie taksę za leczenie i pielęgnowanie chorych w publicznym szpitalu powszechnym w Dolinie dla dorosłych i dla dzieci na 2 K 10 h dziennie, począwszy od 1. stycznia 1914 roku.

Marszałek krajowy:
Adam Gołuchowski w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Szymon Bernadzikowski w. r.

Nr. 31.

Ogłoszenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 24. marca 1914 L. 57.096, dotyczące podwyższenia taksy leczenia w powszechnym szpitalu publicznym w Kałuszu.

Na podstawie § 9 ustawy z dnia 28. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 47, ustanawia Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie taksę za leczenie i pielęgnowanie chorych w publicznym szpitalu powszechnym w Kałuszu dla dorosłych i dla dzieci na 1 K 76 h dziennie, począwszy od 1. stycznia 1914 roku.

Marszałek krajowy:
Adam Gołuchowski w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Szymon Bernadzikowski w. r.

Nr. 32.

Ogłoszenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 24. marca 1914, L. 57.094 dotyczące podwyższenia taksy leczenia w powszechnym szpitalu publicznym w Sniatynie.

Na podstawie § 9 ustawy z dnia 28. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 47, ustanawia Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, taksę za leczenie i pielęgnowanie chorych w publicznym szpitalu powszechnym w Śniatynie dla dorosłych i dla dzieci na 1 K 96 h dziennie, począwszy od 1. stycznia 1914 roku.

Marszałek krajowy:
Adam Gołuchowski w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Szymon Bernadzikowski w. r.

Nr. 33.

Ogłoszenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 24. marca 1914 L. 57.093, dotyczące podwyższenia taksy leczenia w powszechnym szpitalu publicznym w Złoczowie.

Na podstawie § 9 ustawy z dnia 28. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 47, ustanawia Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie taksę za leczenie i pielęgnowanie chorych w publicznym szpitalu powszechnym w Złoczowie dla dorosłych i dla dzieci na 2 K 10 h dziennie, począwszy od 1. stycznia 1914 roku.

Marszałek krajowy:
Adam Gołuchowski w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Szymon Bernadzikowski w. r.

Nr. 34.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 20. marca 1914 L. 52.778, w sprawie przedłużenia Radzie powiatowej w Kamionce strumiłowej koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Jabłonkówka-Busk-Rakobuty.

Na mocy § 7 ustawy z dnia 10. grudnia 1907 (Dz. u. kr. Nr. 155), Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem przedłuża Radzie powiatowej w Kamionce strumiłowej na dalszych lat pięć koncesyę z dnia 19. marca 1894 (Dz. u. kr. Nr. 40/2) do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Jabłonkówka-Busk-Rakobuty w wysokości i pod warunkami w tej koncesyi wymienionymi.

Marszałek krajowy:
Adam Gołuchowski w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Stanisław Dąmbski w. r.

Nr. 35.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 27. marca 1914 L. 57.911, w sprawie przedłużenia Wydziałowi powiatowemu w Drohobyczu, koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drogach gminnych I. kl. Lisznia-Podbuż i Wygoda-Medenice, tudzież Radzie powiatowej w Drohobyczu koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Drohobycz-Chyrawka-Glinne.

Na mocy § 7 ustawy z dnia 10. grudnia 1907 (Dz. u. kr. Nr. 155), Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem przedłuża na dalszych lat pięć Wydziałowi powiatowemu w Drohobyczu, koncesyę z dnia 5. sierpnia 1903 (Dz. u. k. Nr. 83/X.) do pobierania opłat mytniczych na drogach gminnych I. kl. Lisznia-Podbuż i Wygoda-Medenice, tudzież Radzie powiatowej

w Drohobyczu koncesyę z 5. sierpnia 1903, Dz. u. kr. Nr. 83/X. do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Drohobycz-Chyrawka-Glinne, a to w wysokości i pod warunkami w tych koncesyach wymienionymi.

Marszałek krajowy:
Adam Gołuchowski w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Stanisław Dąmbski w. r.

Nr. 36.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. Namiestnictwa z dnia 9. kwietnia 1914, L. 7707/pr., którem na mocy § 9 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 15. lutego 1857 Dz. p. p. Nr. 33, ustanawia się sposób, w jaki odbywać się ma meldowanie obcych, przyjętych na mieszkanie przez osoby prywatne w miejscowościach Wilamowice i Wilkowice w powiecie Bialskim.

§ 1.

Postanowienia obwieszczenia z dnia 29. lutego 1888 Dz. u. kr. Nr. 29 co do meldowania obcych, przyjętych na mieszkanie przez osoby prywatne mają stosować się także do miejscowości: Wilamowice i Wilkowice w powiecie Bialskim.

§ 2.

Przekroczenie przepisów meldunkowych o ile nie podlegają orzecznictwu sądów na podstawie § 320 u. k. karane będą według rozporządzenia ministeryalnego z 2. kwietnia 1858 Dz. p. p. Nr. 51.

§ 3.

Obwieszczenie niniejsze wchodzi w wykonanie natychmiast po ogłoszeniu.

C. k. Namiestnik:
Korytowski w. r.

Nr. 37.

Ogłoszenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 27. marca 1914 L. 59.332, dotyczące podwyższenia taksy leczenia w powszechnym szpitalu publicznym w Wadowicach.

Na podstawie § 9 ustawy z dnia 28. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 47, ustanawia Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, taksę za leczenie i pielęgnowanie chorych w publicznym szpitalu powszechnym w Wadowicach dla dorosłych i dla dzieci na 2 K dziennie, począwszy od 1. stycznia 1914 roku.

Marszałek krajowy:
Adam Gołuchowski w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Szymon Bernadzikowski w. r.

Nr. 38.

Ogłoszenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 27. marca 1914 L. 59.333, dotyczące podwyższenia taksy leczenia w powszechnym szpitalu publicznym w Husiatynie.

Na podstawie § 9 ustawy z dnia 28. lipca 1897, Dz. u. kr. Nr. 47, ustanawia Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, taksę za leczenie i pielęgnowanie chorych w publicznym szpitalu powszechnym w Husiatynie dla dorosłych i dla dzieci na 1 K 86 h dziennie, począwszy od 1. stycznia 1914 roku.

Marszałek krajowy:
Adam Gołuchowski w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Szymon Bernadzikowski w. r.

Nr. 39.

O g ł o s z e n i e

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 27. marca 1914 L. 59.334, dotyczące podwyższenia taksy leczenia w powszechnym szpitalu publicznym w Turce.

Na podstawie § 9 ustawy z dnia 28 lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 47, ustanawia Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, taksę za leczenie i pielęgnowanie chorych w publicznym szpitalu powszechnym w Turce dla dorosłych i dla dzieci na 1 K 94 h dziennie, począwszy od 1. stycznia 1914 roku.

Marszałek krajowy:
Adam Gołuchowski w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Szymon Bernadzikowski w. r.

Nr. 40.

O b w i e s z c z e n i e

c. k. Prezydyum Namiestnictwa we Lwowie z dnia 17. kwietnia 1914, L. 8400/pr.

Na podstawie reskryptu c. k. Ministerstwa rolnictwa z dnia 2. kwietnia 1914 L. 12.035, zwija się c. k. nadzorczo-leśną stacyę w Turce.

Za c. k. Namiestnika:
Szeligowski w. r.